

Divočina - Fanta a jiní

Prof. Josef Fanta působil v Nizozemí od r. 1977 do r. 2010, kdy se vrátil do Česka. Jeho pozitivním příspěvkem ze zahraničí byla zásluha na obnově imisně zničených lesů v Krkonoších. V tzv. „Černém trojúhelníku“, tj. sz. Česko (Krkonoše, Krušné hory a Jizerské hory), jv. NDR a jz. Polsko rozsáhle odumřely lesy sírovými imisemi z uhelných elektráren. Zásluhou J. Fanty byla pomocí finančních dotací, zejména z Nizozemí, realizována obnova lesů po imisní katastrofě smrkových porostů zejména v Krkonošském národním parku. Tam bylo zničeno 8 tis. ha - tj. pouhá třetina rozlohy lesů zničených na Šumavě, přičemž lesy na Šumavě byly ale zničeny z ideologických důvodů - naoktrojovanou mantrou „příroda si sama pomůže“ a to i při rozsáhlé kůrovcové kalamitě. Tuto doktrínu není ale možno rozsáhle uplatňovat v ekologicky nestabilních monokulturních smrkových porostech, kde se tato ideologie stává zločinem. V KRNApu bylo cca 6 tis ha lesa opětně obnoveno, často nepůvodní klečí, která se dnes ale vyřezává, protože omezuje prostor původních horských rostlin, zhruba asi 1 tis ha bylo obnoveno přirozeným „zmlazením“ a cca 1 tis ha tvořila rašeliniště. V Krušných horách byly k obnově použity nepůvodní druhy - smrk pichlavý, který je dnes napaden klubnatkou (podobně jako ve Skalistých horách) a borovice rumelská.

Ideologický oportunismus J. Fanty spočívá v rozpornosti původního a současného tvrzení:

- nedoplníme-li na Šumavě původní dřeviny - buky, kleny a další, budeme se pohybovat v bludném kruhu, potřebné je uplatňovat ekologické lesní hospodaření i přírodní procesy

- oproti jeho současné masivní podpoře racionálně nezdůvodnitelné „bezzásahové ochrany přírodních procesů“ na Šumavě aj., což v kulturním území Česka je zločinem.

Dnes v Česku proklamativně hájí hesla: *příroda se dokáže rychle vzpamatovat, potřebné je chránit přírodní procesy k zajištění přírodních porostů, stačí dát přírodě prostor, ona si pomůže, lýkožrout smrkový v přirozeném lese není nebezpečný.*

Zřejmě využívá své 33-leté „rozsáhlé zkušenosti“ z Nizozemí, která má poloviční rozlohu než ČR, kde člověk zničil většinu lesů, čímž otevřel dveře větru, takže les pozůstal jen cca na 8 % rozlohy státu a ty jsou proto nezbytně chráněny jako národní parky. Zřejmě nic mu neříká světově vědecký ekosystémový asistenční management při ochraně národních parků, takže kolaboroval ke karierním ideologům bezzásahové ochrany přírodních procesů, tj. epidemie chorob a škůdců, povodně či sucha, větrné smrště, eroze a požáry. Neříkají mu asi nic příklady z blízké Středozemí (kde příroda již neobnovila cedrové, vavřínové, dubové a borové lesy - nanejvýš vytvořila trnitá suchomilná křoviska - macchie, ani situace rychlého vzrůstání pouští, polopouští a aridizovaných území na celém světě po likvidaci lesů, ani závěrečný moment bezzásahového přírodního vývoje - blízké Mrtvé moře, kde je život již jen na bakteriální úrovni.

A tak se stal hlavní oporou úzkoprofilových ideologů výroby virtuální divočiny, za vydatné pomoci prof. B. Moldána, vystudovaného analytické chemika, který původně navrhoval přijatelné zmenšení NP Šumava, dnes oportunisticky prohlašuje, že Šumava je experimentálním územím Jihočeské univerzity. Nejen že snadno „převléká kabáty“ (od ODS k TOP 09), ale sám vlastní rekreační objekt v Boubínském lese (kde je i sídlo řídicího fanatika výroby virtuální divočiny P. Hubeného). To vše je pod patronací nejvyššího našeho úředníka v EU - L. Míky, vrchního dozorce nad potravními řetězci (který mj. vědecky sledoval zobrazení vztahů fyzických a právnických osob v obchodním řetězci), v propojení na oligarchu A. Babiše (Agrofert) a ministra R. Brabce (druhého muže Hnutí Ano), který dříve spravoval agrochemické podniky a prosadil současnou novelu zák. č. 114/1992 Sb. **Podstatou dlouhodobých rozsáhlých střetů převážně aplikovaných ekologů a obyvatel „odkojených“ přírodními procesy, vůči úzkoprofilovým karierním teoretickým ideologům, prosazujícím novelu, který má příkryt stomiliardové škody (vzniklé svévolným naoktrojováním bezzásahovosti k revoluční výrobě divočiny), vůči postupné spolupráci s přírodou, vycházející ze znalostí ekologických zákonitostí a cyklů.** Současnou situaci charakterizuje mnoho prací členů diskriminovaného z.s. Hnutí Život v řadě jejich publikací a celostně v 8-dílném kompendiu Udržitelný vývoj světových regionů ? - Ekologické vazby vývoje lidské populace a vegetace a také jejich webové stránky.

Ideologickou základnu bezzásahovosti tvoří již od vzniku NP Šumava v r. 1991 militantní Hnutí Duha, které díky vysokým finančním podporám - průměrně 16,5 mil. Kč / rok, již 25 let vede sofistikovanou lživou ideologickou kampaň o ohrožení NPŠ exploatačními záměry a nutnosti ochrany přírodních procesů k výrobě „divočiny“. Národní park Šumava byl za souhlasu obcí, zřízen k ochraně a rozvíjení dochovaných hodnot, zejména biodiverzity, krajiny, pralesových torz a rašelinišť i s ideou, že postupně, dle aktuální situace, budou využívány přírodní procesy k utváření „přírodní přírody“. Kromě toho byla Šumava také prohlášena Biosférickou rezervací UNESCO, Chráněnou oblastí přirozené akumulace vod, Ramsarskou úmluvou územím ochrany rašelinišť a Evropsky významnou lokalitou, avšak tyto dokumenty novela vůbec nevnímá a je s nimi v rozporu ! **Vnucenou bezzásahovostí došlo k likvidaci pralesových torz, dochází k vysušování rašelinišť, snižování biodiverzity** (dle botanického mapování před vyhlášením EVL : současnosti) **a zejména k likvidaci hřebenových smrčín v délce více než 40 km, což znamená vytváření lesostepních formací, nepříznivé změny mezoklimatu** (humidního směrem k aridnímu), **s fatálním dopadem na celé Česko, a to vše při nevnímání stresových faktorů klimatických změn a antropocénu**. Příkladem ideologických podvodů je trvale publikovaný propagační snímek rašelinného jezírka na Chalupské slati, které ale vzniklo díky těžbě rašeliny. Vůdčím ideologem vynucování bezzásahovosti na Šumavě, ale i v TANAPu je veterinář J. Bláha, který nabyl od blokády na Trojmezí nemovitosti v ceně přes 10 mil. Kč, např. byt v Praze Troji (jenž patřil Insolvenční agentuře spojené s MŽP), mnoho ha pozemků, další 2 byty, novostavbu kanadského srubu a hájovnu v NP Šumava. Pod taktovkou J. Bláhy došlo k vydání novely zák. č. 114/1992 Sb. obratným manipulátorem R. Brabcem, **bez vědeckého zdůvodnění a společenského posouzení vlivu legislativní normy na životní prostředí (RIA)**. Ten ale pohotově farizejsky slibuje otevření Šumavy, nerozšiřování I. zóny, avšak reálná situace pod jeho vedením je doposud zcela odlišná.

Dalším ideologickým předákem je prof. P. Kindelmann, původně vystudovaný matematik, který se stal garantem internetové podpisové akce Hnutí Duha „za dobrý zákon o Šumavě“. Neváhal a zajel v září 2016 na konferenci IUCN v Honolulu, odkud poslal domů rezoluci, vyzývající, aby NP Šumava byl veden podle mezinárodních kritérií. Avšak rámcová kategorizace chráněných území je věcí národní, přičemž nezmocněná Z. Křenová o své vůli kdysi podepsala lživou informaci o zařazení NP Šumava do II. kategorie, kam ale přísluší skutečná divočina, ne kulturní kolonizované území s obcemi ! Minulost P. Kindelmanna je podivná, neboť byl agentem (ideovým spolupracovníkem) StB, takže mohl vyjíždět do zahraničí a byl vyškolen k podvratným činnostem.

Další závažné okolnosti ideologických obstrukcí, machinací, lží a dlouhodobé sofistikované lživé propagandy k prosazení nezodpovědné bezzásahové výroby virtuální divočiny na většině území našich národních parků, nevnímající nutnost sledování zpětných a širších vazeb a současnou globální situaci klimatických změn jsou uvedeny na internetových stránkách Hnutí Život.

Připomínáme poslední, zcela **protichůdné metodické pokyny MŽP** k vytváření zelené infrastruktury k zajištění ekologické stability:

Vnitřní ekologická stabilita je schopnost ekosystému se udržovat při běžné intenzitě působení faktorů prostředí, vč. těch extrémů, na něž jsou ekosystémy dlouhodobě adaptovány. Vnitřní ekologická stabilita je dána pevností a množstvím vnitřních vazeb v ekosystému. Pro větší vnitřní ekologickou stabilitu je proto výhodou vyšší biodiverzita ekosystému. Větší část lesních druhů má schopnost šíření omezenou a vyžaduje kontinuitu přirozeného lesního prostředí. Bariérou může být i druhově přeměněný les, např. smrková monokultura pro květnaté bučiny.

Vnější ekologická stabilita je schopnost ekosystému odolávat působení mimořádných vnějších faktorů, na něž ekosystém není adaptován a kteřé mohou být pro ekosystém katastrofické: rozsáhlé požáry, extrémní výkyvy teplot, dlouhé zátopy, imise, znečištění vod, toxicita půd. Čím je větší vnitřní ekologická stabilita ekosystémů, tím jsou lepší podmínky pro vnější ekologickou stabilitu. Vnější ekologickou stabilitu lze tedy posilovat, přičemž **čím více je ekosystém vychýlen z ekologické rovnováhy (homeostáze), tím větší jsou potřebné ekosystémové asistenční intervence**.